

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1274 A COMISIEI

din 29 iulie 2019

privind echivalența cadrului juridic și de supraveghere aplicabil indicilor de referință din Australia în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ⁽¹⁾, în special articolul 30,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2016/1011 introduce un cadru comun menit să asigure exactitatea și integritatea indicilor utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții din Uniune.
- (2) Regulamentul se aplică de la 1 ianuarie 2018, iar administratorii din afara Uniunii beneficiază de o perioadă de tranziție care permite utilizarea, în Uniune, a unor indici de referință din țări terțe. După expirarea perioadei de tranziție, un indice de referință sau o combinație de indici de referință furnizați de un administrator situat într-o țară terță poate fi utilizat(ă) în Uniune numai în cazul în care indicele de referință și administratorul sunt înscrși în registrul ținut de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe („ESMA”) în urma adoptării de către Comisie a unei decizii de echivalare sau în urma unei recunoașteri sau aprobări acordate de autoritățile competente.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte decizii de punere în aplicare în care să declare că un cadru juridic și de supraveghere al unei țări terțe este echivalent, în privința anumitor administratori, anumitor indici de referință sau anumitor familii de indici de referință, cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011. Atunci când evaluează o astfel de echivalență, Comisia ține seama dacă respectivul cadru juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță asigură conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii de referință financiari sau, dacă este cazul, cu principiile IOSCO pentru agențiile de raportare a prețurilor la petrol („ARP”) și dacă respectivii administratori, indici de referință sau familii de indici de referință fac obiectul unei supravegheri eficiente și unor măsuri eficiente de asigurare a respectării lor în țara terță respectivă.
- (4) Indici de referință precum Australian Bank Bill Swap Rate și indicele S&P/ASX 200, sunt administrați în Australia și utilizați în Uniune de o serie de entități supravegheate. În consecință, Comisia a efectuat o evaluare a regimului indicilor de referință din Australia.
- (5) Cadrul legislativ pentru stabilirea, supravegherea și administrarea indicilor de referință din Australia cuprinde un sistem de acordare de autorizații și conferă competențe Comisiei australiene pentru valori mobiliare și investiții (*Australian Securities and Investments Commission – ASIC*). Acesta impune, de asemenea, administratorilor de indici de referință semnificativi obligația de a obține o autorizație de administrator de indici de referință din partea ASIC. Pentru indicii de referință care nu sunt declarați de ASIC ca fiind semnificativi, cadrul legislativ din Australia le permite administratorilor să își manifeste dorința de a participa la cadrul național de reglementare prin depunerea unei cereri de autorizare din partea ASIC în conformitate cu secțiunea 908BD din Legea privind societățile comerciale („Corporations Act”) și, prin urmare, aceștia trebuie să se conformeze normelor ASIC aplicabile administratorilor și contribuitorilor.
- (6) Entitățile care au fost autorizate de către ASIC trebuie să respecte condițiile impuse în autorizație, precum și o serie de cerințe legislative. Cerințele obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile administratorilor sunt prevăzute în Legea din 2001 privind societățile comerciale (*Corporations Act 2001*, denumită în continuare „Corporations Act”), în Normele (administrative) ale ASIC din 2018 privind indicii de referință financiari [*ASIC Financial Benchmark (Administration) Rules 2018*] și Normele (obligatorii) ale ASIC din 2018 privind indicii de referință financiari [*ASIC Financial Benchmark (Compelled) Rules 2018*]. Ghidul ASIC de reglementare (*ASIC Regulatory Guide*) 268, intitulat Regimul de acordare a autorizațiilor pentru administratorii de indici de referință financiari (*Licensing regime for financial benchmark administrators*, denumit în continuare „RG 268”) oferă orientări suplimentare pentru administratorii de indici de referință. Partea 7.5B din *Corporations Act* [astfel cum a fost modificată prin Legea din 2018 de modificare a legilor trezoreriei (Măsurile nr. 5 din 2017) – *Treasury Laws Amendment (2017 Measures No. 5) Act 2018*] pune în aplicare cadrul legislativ de reglementare a indicilor de referință financiari.

⁽¹⁾ JOL 171, 29.6.2016, p. 1.

- (7) În conformitate cu secțiunea 908AC din Corporations Act, ASIC poate, printr-un instrument legislativ, să declare un indice de referință financiar drept indice de referință semnificativ. Numai indicii de referință care îndeplinesc criteriile stabilite în Corporations Act pot fi desemnați ca indici de referință semnificativi. ASIC trebuie să se asigure că: (i) indicele de referință are o importanță sistemică pentru sistemul financiar din Australia sau (ii) există un risc semnificativ de contagiune financiară sau de instabilitate sistemică în Australia în cazul în care disponibilitatea sau integritatea indicelui de referință este perturbată sau (iii) ar exista un impact semnificativ asupra investitorilor cu amănuntul sau cu ridicata din Australia în cazul în care disponibilitatea sau integritatea indicelui de referință ar fi perturbată.
- (8) ASIC a declarat mai mulți indici de referință financiari drept indici de referință semnificativi prin intermediul Instrumentului 2018/420 al ASIC privind indicii de referință financiari ai societăților [*ASIC Corporations (Significant Financial Benchmarks) Instrument 2018/420*]. Prezenta decizie se aplică doar administratorilor indicilor de referință enumerați în cea mai recentă versiune în vigoare a ASIC Corporations (Significant Financial Benchmarks) Instrument 2018/420. Prezenta decizie nu se aplică administratorilor indicilor de referință financiari care îndeplinesc criteriile pentru a fi excluși din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2016/1011 în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul menționat.
- (9) ASIC poate acorda o autorizație unui administrator de indici de referință în ceea ce privește unul sau mai mulți indici de referință financiari. ASIC trebuie să țină seama de factorii prevăzuți în secțiunea 908BO(2) din Corporations Act atunci când decide dacă să acorde sau nu o autorizație, dacă să impună, să modifice sau să revoce condițiile unei autorizații, să modifice, să suspende sau să anuleze o autorizație. Se consideră că o persoană comite o infracțiune în cazul în care administrează (sau susține că administrează) un indice de referință semnificativ, dar nu deține o autorizație de administrator de indici de referință în care să fie specificat indicele de referință financiar respectiv.
- (10) ASIC a adoptat Normele ASIC (administrative) din 2018 privind indicii de referință financiari [*ASIC Financial Benchmark (Administration) Rules 2018*, denumite în continuare „Normele administrative”] în temeiul secțiunii 908CA din Corporations Act și a adoptat Normele ASIC (obligatorii) din 2018 privind indicii de referință financiari [*ASIC Financial Benchmark (Compelled) Rules 2018*, denumite în continuare „Normele obligatorii”] în temeiul secțiunii 908CD din Corporations Act. Normele administrative stabilesc cerințe aplicabile entităților care au fost autorizate ca administratori de indici de referință și contribuitorilor, inclusiv cerințe în materie de guvernanță și de supraveghere, cerințe în materie de externalizare, de prevenire a conflictelor de interese, privind elaborarea indicilor de referință și metodologia utilizată pentru elaborarea lor și privind datele de intrare. Normele obligatorii reglementează producerea sau administrarea obligatorie a unui indice de referință semnificativ sau contribuțiile obligatorii la un indice de referință financiar semnificativ.
- (11) La elaborarea Normelor administrative, ASIC a ținut cont de principiile IOSCO privind indicii de referință financiari, astfel cum se prevede în secțiunea 908CK din Corporations Act. În plus, ASIC a ținut cont de cadrele juridice și de supraveghere în ceea ce privește indicii de referință din țările terțe, inclusiv de Regulamentul (UE) 2016/1011, precum și de alte regimuri de acordare de autorizații financiare din Australia.
- (12) În expunerea de motive a Normelor administrative se prezintă modul în care Normele administrative și Normele obligatorii ale ASIC reflectă principiile IOSCO. Mai exact, Normele administrative prevăd că norma 2.1.2 corespunde Principiilor IOSCO referitoare la mecanismele de guvernanță pentru indicii de referință financiari. Norma 2.1.3 corespunde Principiilor IOSCO privind supravegherea părților terțe care sunt implicate în generarea sau administrarea fiecărui indice de referință financiar specificat în autorizația de administrator de indice de referință a entităților care au fost autorizate ca administratori. Norma 2.1.4 corespunde Principiilor IOSCO privind conflictele de interese în cazul administratorilor de indici de referință financiari. Norma 2.2.1 corespunde Principiilor IOSCO privind elaborarea indicilor de referință. Norma 2.2.2 corespunde Principiilor IOSCO privind suficiența datelor și controalele interne asupra colectării datelor. Norma 2.2.3 corespunde Principiilor IOSCO privind conținutul metodologiei utilizate pentru stabilirea indicilor de referință financiari. Subnorma 2.2.4(1) corespunde Principiilor IOSCO privind modificarea metodologiei utilizate pentru stabilirea indicilor de referință financiari. Norma 2.3.1 corespunde Principiilor IOSCO privind cadrul de control pentru administratori, întrucât se referă la gestionarea riscurilor, precum și la cerințele de bază ale altor regimuri de acordare de autorizații din Australia. Norma 2.4.1 corespunde Principiilor IOSCO privind planificarea pentru tranziționarea sau încetarea furnizării unui indice de referință financiar care a fost autorizat. Norma 2.5.1 corespunde Principiilor IOSCO privind codul de conduită al transmțătorului. În cele din urmă, norma 2.6.1 corespunde Principiilor IOSCO privind transparența procesului de stabilire a indicilor de referință.
- (13) În plus, ASIC oferă orientări în materie de reglementare (RG 268) destinate entităților care trebuie să respecte Normele administrative și Normele obligatorii. Ghidul stabilește interpretarea dată de ASIC legislației și oferă îndrumări practice privind modul în care entitățile își pot îndeplini obligațiile care le revin în temeiul legii.
- (14) Prin urmare, Comisia concluzionează că cerințele obligatorii în ceea ce privește administratorii indicilor de referință semnificativi desemnați în Instrumentul 2018/420 al ASIC privind indicii de referință financiari ai societăților sunt echivalente cu cerințele corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2016/1011.

- (15) Articolul 30 din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede, de asemenea, că cerințele respective trebuie să facă în mod continuu obiectul unei supravegheri eficace și unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor în țara terță respectivă.
- (16) Administratorii indicilor de referință care au fost autorizați în Australia fac obiectul unei supravegheri continue din partea ASIC. Secțiunea 908AF din Corporations Act prevede că ASIC are responsabilitatea de a asigura supravegherea indicilor de referință financiari pentru care se acordă autorizații. ASIC are, de asemenea, responsabilitatea de a asigura respectarea de către administratorii indicilor de referință a obligațiilor care le revin în temeiul Corporations Act, al Normelor administrative și al Normelor obligatorii și, în acest sens, realizează evaluări periodice ale respectării de către administratorii de indici de referință a obligațiilor lor specificate în autorizații.
- (17) Secțiunea 908BQ din Corporations Act și norma 2.8.1 din Normele administrative impun administratorilor de indici de referință obligația de a informa ASIC cu privire la anumite aspecte, inclusiv dacă beneficiarul autorizației nu a respectat sau nu își mai poate respecta vreuna dintre obligațiile sale de reglementare. ASIC poate evalua respectarea de către deținătorii de autorizații a Corporations Act și a Normelor administrative în conformitate cu secțiunile 908BR și 908BS din Corporations Act și cu normele 2.8.2 și 2.8.3 din Normele administrative. ASIC poate solicita, de asemenea, un raport cu privire la orice chestiune în conformitate cu secțiunea 908BV din Corporations Act și poate solicita o declarație de audit privind raportul prezentat de deținătorul autorizației cu privire la aceste aspecte. Secțiunea 908BW din Corporations Act împuternicește ASIC să întocmească rapoarte de evaluare, să transmită rapoartele respective anumitor agenții guvernamentale australiene, dacă este necesar, și să publice astfel de rapoarte.
- (18) În cazul în care un administrator al unui indice de referință nu își respectă obligațiile de reglementare, în temeiul secțiunii 908BT din Corporations Act, ASIC poate adresa unui deținător de autorizație o instrucțiune scrisă de a lua anumite măsuri despre care ASIC consideră că vor permite beneficiarului autorizației să își respecte obligațiile respective. În cazul în care beneficiarul autorizației nu se conformează îndrumării scrise, ASIC poate sesiza o instanță, care poate dispune ca deținătorul autorizației să se conformeze orientărilor ASIC. În temeiul secțiunilor 908CH și 908CI din Corporations Act, ASIC poate emite notificări privind încălcarea obligațiilor de către beneficiarii de autorizații sau poate accepta angajamente din partea administratorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile de reglementare. Secțiunea 908CG din Corporations Act prevede un cadru prin care un administrator care se presupune că nu s-a conformat Normelor administrative poate, ca alternativă la un proces civil, să plătească penalități sau să ia măsuri de remediere (inclusiv programe educaționale) ori să accepte să i se impună alte sancțiuni decât plata unei penalități. ASIC poate, de asemenea, suspenda sau anula o autorizație în anumite circumstanțe, în temeiul secțiunilor 908BI și 908BJ din Corporations Act.
- (19) Normele obligatorii permit ASIC, în cazul în care consideră că acest lucru este în interesul publicului larg, să oblige un deținător al unei autorizații să continue să genereze sau să administreze un indice de referință semnificativ sau să genereze ori să administreze un indice de referință semnificativ într-un anumit mod, inclusiv prin modificarea metodei utilizate pentru generarea sau administrarea unui indice de referință semnificativ. Normele obligatorii permit, de asemenea, ASIC să oblige un contribuitor să transmită date sau informații fie unui deținător al unei autorizații în vederea generării sau a administrării unui indice de referință semnificativ, fie ASIC în scopuri legate de generarea sau administrarea unui indice de referință semnificativ.
- (20) Prin urmare, Comisia concluzionează că cerințele obligatorii cu privire la administratorii indicilor de referință declarați drept indici financiari de referință semnificativi în temeiul ASIC Corporations (Significant Financial Benchmarks) Instrument 2018/420 fac obiectul unei supravegheri eficace și unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor.
- (21) Administratorii de indici de referință din UE nu trebuie să dețină o autorizație pentru indicii lor de referință care urmează să fie utilizați în Australia, cu excepția cazului în care un indice de referință este desemnat ca indice de referință semnificativ de către ASIC sau a cazului în care un administrator de indice de referință încearcă să obțină în mod voluntar o autorizație în Australia. ASIC a informat Comisia că nu intenționează să desemneze indicii de referință din UE drept indici de referință semnificativi.
- (22) Prezenta decizie va fi completată de acorduri de cooperare pentru a se asigura schimbul eficace de informații între ESMA și ASIC și coordonarea activităților de supraveghere ale celor două entități.
- (23) Prezenta decizie se bazează pe evaluarea cerințelor obligatorii din punct de vedere juridic aplicabile indicilor de referință din Australia la momentul adoptării prezentei decizii. Comisia va continua să monitorizeze periodic evoluțiile pieței, evoluția cadrului juridic și de supraveghere privind indicii de referință și eficacitatea cooperării în materie de supraveghere din punctul de vedere al monitorizării și al asigurării respectării acestor cerințe pentru a asigura îndeplinirea continuă a cerințelor pe baza cărora a fost adoptată prezenta decizie.
- (24) Prezenta decizie nu aduce atingere competenței Comisiei de a efectua în orice moment o revizuire specifică, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a prezentei decizii.

(25) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 30 din Regulamentul (UE) 2016/1011, cadrul juridic și de supraveghere al Australiei aplicabil administratorilor indicilor de referință financiari care sunt declarați indici de referință semnificativi prin intermediul ASIC Corporations (Significant Financial Benchmarks) Instrument 2018/420 este considerat a fi echivalent cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1011 și a face obiectul unei supravegheri eficiente și unor măsuri eficiente de asigurare a respectării.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 iulie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER
